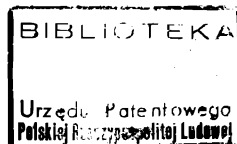

30 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A24c 5/46

Nr 2257.

Kl. 79 b 21.

Emil Richard Pfeiffer
(Wiedeń, Austrija).

Tutka do papierosów bez munsztuka zamknięta na jednym końcu.

Zgłoszono 20 lipca 1923 r.

Udzielono 17 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 27 lipca 1922 r. (Austrija).

Wynalazek niniejszy dotyczy tutki do papierosów bez munsztuka, napełnianej zapomocą maszyn do wyrobu papierosów, przyczem koniec, przez który odbywa się nabijanie, jest otwarty, a przeciwny — zamknięty, co zapobiega wypadaniu przy nabijaniu i zapewnia dostateczną ścisłość tytoniu. Zastosowanie aparatów do nabijania z samoczynnem zaciskaniem tutki zabezpiecza zarazem samoczynne wyrzucanie gotowego papierosa.

Tutki podobne układane są w opakowaniach, ściśnięte napłask dla zabezpieczenia ich od zmięcia przed użyciem i dla oszczędności miejsca. W tym wypadku powinien również i koniec zamykający pustej jeszcze tutki być rozplaszczony bez wzdęć i zmiętoszeń papieru, t. j. powinien

dawać się płasko składać, a po napełnieniu tutki gładko ją zamykać.

Znane obecnie tutki bez munsztuków, które w stanie spłaszczonym zamknięte są woreczkowato na końcu, odpowiadają wprawdzie częściowo pierwszemu celowi, lecz przy napełnianiu gilzy zamknięcie to przybiera brzydki pogięty wygląd z próżnemi miejscami i utrudnia dokładne wypełnianie tytoniem końca papierosa.

W przeciwieństwie do tego wynalazek niniejszy polega na tem, że do zamknięcia tutki służy tu papierowa przepaska.

Jeden ze sposobów wykonania podobnej tutki polega na tem, że otwarta z obu stron tutka (bez munsztuka) zostaje w kierunku podłużnym złożona napłask i na jednym końcu zamknięta zapomocą fałdy, kle-

ju lub w jakikolwiek inny sposób. Następnie w zamkniętym końcu gilzy po obu stronach robi się dwa symetryczne wykroje w ten sposób, że powstały mostek łączy się z walcem tutki tylko dwoma swymi końcami.

Przy nabijaniu gilzy tytoniem, zatwór końcowy wyprostowuje się i tworzy opaskę nad końcem napełnionej gilzy. Gotowy papieros posiada do samego zamkniętego końca jednostajny kształt walca.

Załączony rysunek wyobraża tytułem przykładu jedną z form wykonania wynalazku.

Fig. 1 unaocznia widok boczny złożonej napłask pustej tutki, fig. 2—widok boczny tutki napełnionej, fig. 3 — widok zgóry zamkniętego końca gotowego papierosa, fig. 4 — rozwiniętą tutkę po przecięciu jej w kierunku podłużnym.

Na fig. 1 litera *a* oznacza tutkę papierosową, sklejoną lub zaciśniętą sposobem zwykłym wzdłuż krawędzi 6 zamkniętą na jednym końcu poprzeczką 2 i zaopatrzoną po obu stronach w klinowate symetryczne wykroje 3 i 4. Zakończenie 5, przypadające w stanie próżnym w płaszczyźnie złożonej tutki 1, przy nabijaniu tejże rozprostowuje się i wytwarza kapturek, który zamyka płasko koniec gilzy, przyczem poprzeczka 2 usztywnia przeciw wygięciu oba nie-związane z tutką 1 boki kapturka. Poprzeczkę 2 można zastąpić jakimkolwiek

mocniejszym materiałem, np. listewką papierową albo blaszaną, zworką drucianą lub t. p. materiałem.

Jest bardzo praktycznem oddzielne wykonanie całego kapturka 5 z mocniejszego papieru lub materiału podobnego, nałożenie go na dwie symetryczne połówki wpoprzek długości tutki 1 i związanie z równo obciętym końcem tejże dla nadania w ten sposób kapturkowi większej sztywności i mocy.

Zakończenie 5 może być również z koryzycią wkładane do wnętrza złożonej tutki 1.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tutka bez munsztuka do papierosów, zamknięta na jednym końcu, znamien-na tem, że jednostronny zatwór tutki wytwarza pasek papieru przerzucony przez otwór tutki i wykonany jednolicie z tutką lub z nią związany.

2. Tutka według zastrz. 1, znamien-na tem, że pod końcem tutki, złożonej napłask w płaszczyźnie zamknięcia końcowego, wykonane są po obu stronach symetryczne wykroje, które służą do wytworzenia opaski zamykającej.

Emil Richard Pfeiffer.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

